

РЕШЕНИЕ

№ 7767

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12859** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение от 28.10.2024 г. по анхд. № 3518/2023 г. Софийски районен съд I-во НО, 103-ти състав, е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна Инфраструктура“ (А.), с който на "Ем Комплект Сервиз" ЕООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500.00 /две хиляди и петстотин/ лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закон за движението по пътищата.

Със същото решение Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] е осъдена да заплати на "Ем Комплект Сервиз" ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 780.00 /седемстотин и осемдесет/ лева с вкл. ДДС, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, е обжалвано от председателя на УС на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./ по съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити и съдържанието му е нормативно определено в чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП. Изложени са доводи, че

процедурата по издаване на ЕФ представлява допустим от правото законосъобразен процедурен ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал. 1 от ЗП, включително и нарушенията по чл. 179, ал.3а и 3б от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноси.

Ответникът "Ем Комплект Сервиз" ЕООД, чрез процесуален представител адв. К., моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноси по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадени в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд е приел, че на 24.04.2022 г. в 01:24 часа пътно превозно средство, представляващо влекач Д. ФТ ХФ 105, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима маса на състава 44000, в [община], се движил по път А-3, като при пътния участък на км. 8+226, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че за посоченото ППС частично не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, като за същото имало маршрутна карта, но платената категория била по - малко от измерената.

Нарушението № DD6312BB36CC6D3AE053041F160A5F3E било установено с устройство № 20422, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП.

С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е дружеството "Ем Комплект Сервиз" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със законен представител Е. С. М.. Поради това на юридическото лице бил издаден процесният електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500.00 /две хиляди и петстотин/ лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да отмени последният СРС в 103 с-в е изложил подробни съображения, че е нарушен редът за санкциониране на нарушителя. Според СРС, че за така вмененото на дружеството жалбоподател "Ем Комплект Сервиз" ЕООД нарушение Агенция "пътна инфраструктура" и в частност Национално Т. управление не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН - чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Посочено и подробно обсъдено е, че процедурата за санкциониране на

нарушенията на чл. 179, ал. 36 от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от същия закон, като последната повелява съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 36 и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал. 12 на същия член предвижда и издаване на НП от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица. Отклонението от тази обща и развита в ЗАНН процедура по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата е изрично предвидено в закон и само при нарочно очертана ясна възможност за нейното дерогиране е възможно този вид юридическа отговорност да се търси по друг ред, включително и облекчен такъв, чрез издаване на електронен фиш. Според съда подобна облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, към момента на извършване на твърдяното нарушение.

Така поста постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изцяло изводите на СРС 103 с-в, като на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК намира, че не следва да ги преповтаря. Касационният състав отбелязва, че в такъв смисъл е и константната практика на АССГ, обективирана в решение № 26906/12.12.2024г. по канхд № 9619/2024г. и др.

Допълнително настоящият касационен състав отбелязва, че повдигнатото административно обвинение е неясно. Според АНО не е била заплатена частично пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, т.к. ППС Д. ФТ ХФ 105, с рег. [рег.номер на МПС] , в състав с ремарке е имало маршрутна карта, но платената категория била по - малко от измерената. От така повдигнатото административно обвинение не става ясно какво /колко/ е било платено и какво счита АНО, че следва да бъде заплащането. Последното по мнение на касационният състав представлява съществено процесуално нарушение, засягащо правото на нарушителя да разбере административното обвинение от една страна, а от друга страна съдът да осъществи контрол за законосъобразност на изискването/претенцията на АНО.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния

съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор, на ответника се дължат разноски, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 650 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.10.2024г. по анхд. № 3518/2023 г. Софийски районен съд I-во НО, 103-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД разноски по делото пред касационната инстанция в размер на 650.00 лева.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: